

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1098

30.03.2024 (135)

Michael Kühnen

Druga revolucija I. zvezek: Vera in boj

11. del

Danes obstaja "usklajeno delovanje", ki v bistvu poskuša nekaj podobnega, nekateri sistemski politiki pa sanjajo o tem, da bi ga preoblikovali v nekakšen gospodarski svet, ki bi imel dejanske pristojnosti odločanja (to bi se res približalo korporativističnim idejam, vendar takšni mehanizmi v demokratičnem sistemu, kot kažejo izkušnje, nikoli ne bodo mogli delovati). Od poziva k skupni obnovi prek Ehrhardove "oblikovane družbe", Schillerjeve "usklajene akcije", Brandtovega "socialnega partnerstva" ("Želimo biti narod dobrih sosedov, znotraj in zunaj") do načrtov za gospodarski svet, ki bi se lahko iz usklajene akcije oblikoval kot nekakšen gospodarski parlament (korporacija?), se spomin na nekoč obstoječo in brutalno uničeno Volksgemeinschaft vleče skozi celotno povojno obdobje.

Toda tem poskusom manjka idealistično ozadje in s tem moč prepričevanja in prodornosti. (S kakšnim veseljem je bila 30. januarja 1933 pozdravljena zora Volksgemeinschaft in koliko posmeha se je zlilo na ubogega Ludwiga Ehrharda in njegovo oblikovano družbo, katere osnovna ideja ni bila tako slaba).

Toda tam, kjer poziv k zavesti skupnosti ponekod še vedno uspeva, na primer med delom delavskega razreda, ne vodi k večji svobodi in pravičnosti kot nekoč, temveč k izkoriščanju in neupoštevanju interesov delavcev. Liberalni kapitalistični

sistem ni sposoben zastopati interesov delavca, zato bo naloga nacionalsocialističnega gibanja, da nemškega delavca pouči o zlorabi, ki jo demokrati delajo s koncepti preteklosti.

Svoje poslanstvo delavske stranke moramo jemati resno, saj je delavski razred v bistvu edini zdravi sloj tega naroda, in to v času, ko intelektualci častijo razkroj našega intelektualnega življenja, meščanstvo pa strahopetno in nemočno gleda ali pa je že zdavnaj potonilo v vrtinec sanjskega sveta. Obrniti se moramo na preprostega delavca, neomadeževanega, poštenega in marljivega nemškega državljana. Nacionalsocialistično gibanje si ne sme dovoliti, da bi ga kdor koli prehitel, ko gre za legitimne interese in zahteve delavskega razreda, vsekakor pa ne izdajalski marksisti, ki želijo le zamenjati eno suženjstvo z drugim.

Če hočete, temu rečete razredni boj: **Nacionalsocialisti spadajo v tradicijo nemškega delavskega gibanja in ne v tradicijo buržoazne razredne države!**

Socialistična skupnost, nemški Volksstaat, nima nič skupnega z liberalno-kapitalističnim sistemom. Vendar se lahko le v njej odpravijo antagonizmi med razredi in sloji ter razvije ljudska skupnost. Takrat bosta odpravljena hipokrizija in materializem, narodno gospodarstvo pa si bo opomoglo. Ne smemo dovoliti, da se nadaljuje tako, da se proizvodnja ne izvaja več zaradi zadovoljevanja potreb, ampak se potrebe umetno vzbujajo, da bi se proizvodnja nadaljevala. To bičanje želja in apetitov, to umetno vzbujanje potreb, je postalo najboljšo orodje nebrzdanega materializma! To se bo grenko maščevalo, ko se bodo morali ljudje vrniti na zemljo!

Družba, ki se ne more več zanašati na idealno soglasje svojih državljanov, ampak preživi le zaradi nenehnega sklicevanja na materializem, to je na najbolj nizke instinkte človeka - zavist, pohlep, nečimrnost in udobje -, mora propasti! Vse to seveda ne velja samo za Zahodno Nemčijo; načeloma najdemo značilnosti korupcije in nerazumevajoče slepote, hinavščine in materializma v vsaki liberalno-kapitalistični državi. Le pri drugih narodih posledice te nesrečne oblike države nekoliko ublaži naravno razvito nacionalno čustvo, ki je organsko varovalo pred umetno dekadenco.

Ne pustimo se preslepiti:

Zagotovo je ZRN notranjepolitično stabilnejša od sosednjih držav. Če je nesposobnost demokratične ideje, kolikor sploh lahko govorimo o takšni ideji, da bi se spoprijela s problemi sedanjosti in prihodnosti, pri nas manj očitna kot tam, je to pozna posledica nacionalsocialistične ideje nacionalne skupnosti. Toda drugim narodom je bolje kot nam Nemcem uspelo ohraniti svojo dušo. Pogosto so bolj zdravi - telesno, duševno in duhovno. To je posledica naše suženjske

odvisnosti od ZDA in fanatične želje koristnikov sistema, da bi se popolnoma prilagodili ameriškemu "načinu življenja". Nemčija je izgubila svojo dušo: **jezik, kultura, glasba, običaji in način življenja so skoraj popolnoma amerikanizirani.**

Sistem uživa v mladini, ki "kul" žveči svoj "žvečilni gumi," ki se ji zdi "IN" nositi dolge lase in kaditi "joint" ob poslušanju pop glasbe. Druga, nacionalna mladina pa bi po mnenju demokratov (nacistov - fuj!) morala biti zaprta.

Ker res obstajajo, ta druga, večinoma neznana mladina. Po starejši generaciji, ki so se ji s propadom razblinili vsi ideali in upi, in po generaciji razvalin, ki je za bedo vojne in poraz instinktivno krivila propadajoči nacionalsocializem - obe sta bili dovzetni za prevzgojo zmagovalcev; obe sta brez posebnega premisleka uživali v novem bogastvu in nista občutili notranje neresničnosti demokratične ideje države - zdaj odrašča mlada generacija, ki ne verjame več vsemu, kar je približno štirideset let glasno razglašala nespremenjena sovražna propaganda, ki išče sodobno zgodovinsko resnico in pri tem znova odkriva nacionalsocializem.

Mladost je vedno idealistična in je iskrena v svoji ljubezni in sovraštvu!

Mladi so tako tudi naravno nasprotje liberalno-kapitalističnega sistema!

Nemško gibanje za svobodo je torej gibanje nemške mladine in prihodnost našega naroda. Države ni mogoče voditi z večinskimi odločitvami. Problemi so preveč zapleteni. Kako lahko povprečni državljani, če svojo odgovornost volivca jemlje resno (in koliko jih sploh jemlje?), na primer določa smer gospodarske in finančne politike? In to je le eno področje - druga vprašanja niso nič bolj preprosta. Države tudi ne bi smeli voditi ljudje, ki so bili izvoljeni z večinskim glasovanjem.

Živimo v času konca in gre za vprašanje preživetja. V takšnih razmerah potrebujemo na vrhu najbolj sposobne in najboljše, ne pa države, ki jo strokovnjak za mednarodno pravo, profesor dr Fritz Münch, opisuje takole:

"Živimo v državi, kjer je svoboda političnega govora in izražanja temeljna pravica in kjer o politiki govori vsak polomljeni novinar in pisatelj, vsak komercialni komik in pornograf, vsak idiot in prašič, vsak bedak in svetnik."

Soodločanje posameznika je mogoče le na najožjem življenjskem področju - v skupnosti, na delovnem mestu itd. Tu smo bolj demokratični od demokratov, saj je nositi soodgovornost tu delček svobode in s tem jedro socialistične skupnosti. Posamezniki bodo imeli prek strankarskih podružnic tudi delež pri politični usodi svojega naroda. Toda konkretne odločitve posameznikov na področju uprave, gospodarstva in politike sodijo v roke strokovnjakov. Če se to ne spoštuje, je

rezultat bodisi kaos bodisi oblast preide na anonimne sile in skupine v ozadju, medtem ko se bleščeča fasada vsake štiri leta prebarva. **Ljudstvo ne more vladati, vladati je mogoče le za ljudstvo!**

"Večina? Kaj je večina? Večina je nesmisel! Smisel je vedno imela le peščica. Glasove je treba pretehtati, ne pa jih šteti. Država mora propasti, zgodaj ali pozno, kjer večina zmaguje in kjer odloča nevednost." - Friedrich v. Schiller

"Demokracija je praznoverje, ki temelji na statistiki!" - Jorge Luis Borges

BOJ PROTI MARKSIZMU

Skupaj z liberalistično idejo je marksizem zmagal v svetovnozgodovinskem spopadu druge svetovne vojne. Prav tako temelji na materializmu, vendar za razliko od demokracije njegov drugi steber ni hinavščina, temveč nasilje. V duhovnem smislu je marksizem vsekakor treba jemati resneje kot demokracijo, ki je pred marksističnim izzivom enako nemočna kot pred nacionalsocialistično idejo. Gospodarji ogromnega obveščevalnega in policijskega aparata v Bonnu ne razumejo, da na idejo ni mogoče odgovoriti le z nasiljem - proti njej je treba postaviti boljšo idejo.

Trdno sem prepričan, da ima nemško ljudstvo samo eno izbiro - izbiro med levico in desnico, med marksizmom in nacionalsocializmom, med državo prisile in ljudsko državo. Osvetliti ljudstvo o tem je naloga nemškega osvobodilnega gibanja, zato zahteva, da se NSDAP dovoli obstoj. Brez nacionalsocialističnega gibanja bo v Nemčiji, tako kot v drugih belih državah, prevladal komunizem. To čuti veliko ljudi v tej državi in imajo prav, ko se sprašujejo: "Komunistična stranka je dovoljena - zakaj je NSDAP prepovedana?"

Odgovor je podal Dr. Goebbels v govoru v Kampfzeit, ko je pojasnil :

"Boljševizem je zagotovo nezakonski sin demokracije. Občasno se ga sramuje, toda v kritičnih urah našega evropskega življenja materinski čut demokracije vedno znova izbruhne ... In takrat oba spet stojita v fronti, prej združena le v naporu proti avtoritarni, nacionalistični ideji države, ki jo upravičeno ocenjujeta in sta jo prepoznala kot svojega najostrejšega in najnevarnejšega nasprotnika."

Zato nacionalsocialistično gibanje ne sprejema nekritično buržoaznega antikomunizma. Naše geslo ostaja nespremenjeno: **Ne kapitalizem ne komunizem!**

Naša naloga ni braniti denarnice mogotcev pred revolucionarnim valom, naša

dolžnost je zaščititi delovne množice naših ljudi pred materialistično diktaturo in brezobzirnim izkoriščanjem, ne glede na to, kakšno masko nosi nasprotnik - saj gre vedno za isto materialistično zasnovo, ki je vihra proti človekovemu dostojanstvu, svobodi, socialni pravičnosti in idealistični daljnovidnosti. Tako se v velikem svetu demokracije, katerega dohodek od dela in navora je mogoč le na račun navadnih ljudi, borimo proti komunističnemu funkcionarju, ki delavce kot sužnje žene v vedno nove, neplačane dodatne izmene. V marksističnem nasprotniku, ki s psevdorevolucionarnimi frazami le hujska Nemce proti Nemcem, pa se borimo proti kapitalistom, katerih protisocialno ravnanje je marksizem sploh omogočilo. Vedno pa se zoperstavljamo materializmu, ki v človeku vidi le predmet izkoriščanja - bodisi majhno kolesce v kolesju nečloveškega stroja, brezdušnega potrošniškega robota, bodisi modro mravljico, delovnega sužnja. Ne želimo živeti ne pod zlato ne pod rdečo internacionalo - želimo biti svobodni!

Marksizem je za nas pomemben z dveh vidikov, prvič kot dogmatična ideologija in drugič kot sistem nadvlade, v katerega primežu se je znašel precejšen del svetovnega prebivalstva - vključno z dvema velikima in močnima državama: Rusijo in Kitajsko.

Marksizem je nasprotni projekt liberalnemu kapitalističnemu sistemu, fascinanten v svoji logični skladnosti. Gre za obsežen, skrbno zasnovan miselni korpus, ki z ideološko togostjo in dogmatično idiosinkrazijo trdi, da je razvozlal potek zgodovine in izdelal nezmotljivo pravilno analizo preteklosti, sedanjosti in prihodnosti. Podrobna kritika marksistične filozofije je zamen. Te ideologije ne razumemo s preučevanjem njenih podrobnosti - utemeljitev je preveč logična in delni pravilnosti analize protislovij v kapitalizmu sploh ne oporekamo -, temveč moramo raziskati temelje. Tu pa postane očitno, da so že Marxove temeljne predpostavke napačne in da je zato celoten marksizem - gledano z vidika zgodovine idej - grandiozna zmeta, jalovo intelektualno prizadevanje, tako rekoč matematika, ki temelji na osnovni predpostavki, da je dva krat dva enako pet!

Osrednji stavek ideologije Karla Marxa, ki se ne samo tu izkaže za pravega otroka materializma, se glasi: **"Bivanje določa zavest."** To pomeni:

Človek se telesno in duhovno razvija izključno glede na materialne okoliščine svojega življenja. Vse drugo - vera, izobrazba, narod, dednost, rasa itd. - je le umetna "nadgradnja". - je le umetna "nadgradnja", iluzija, ki proletariatu zastira pogled na njegove razredne interese - in to je njegova edina skrb. Redko kdaj je bila narava človeka tako napačno ocenjena kot v tem primeru s strani Karla Marxa - kar je mogoče pojasniti le z njegovim judovskim poreklom -, saj je že ta osnovna filozofska predpostavka jedro za prihodnjo nečloveškost, ki bi jo poskus njene uresničitve neizogibno moral prinesti s seboj. Samo Žid lahko postavi intelekt, hladno teorijo, tako visoko nad bistvo človeka, samo on lahko zanika vrednote in

dejstva čustvenega sveta in svetovnega nazora ter pojmuje človeka izključno kot orodje, kemični element v procesu družbene preobrazbe.

Marksizem je ena sama vojna napoved okcidentalnemu, idealističnemu izročilu naše celine in značilno je, da se je marksizem v nasprotju z lastno logiko in predvidevanjem zares uveljavil šele v Aziji, kjer je človek vedno veljal za manjvrednega v primerjavi s kolektivom, in v nerazvitih državah, ne pa v velikih državah belega sveta, na katere je Marx dejansko polagal svoje upe. Tu se razkrije prvo in odločilno protislovje našega gibanja z marksizmom. Nič v njegovi več kot stoletni zgodovini ni tako pretreslo marksizma kot ideologije kot pojav nacionalsocializma!

Nacionalsocializem je živ dokaz proti materialističnemu pogledu na človeka, je zmaga volje nad prisilo, zmaga duha nad materijo. Vemo:

"Zavest določa bivanje!" Človeško bitje je v mejah svoje genetske zasnove tisto, kar želi biti.

Samozaposleni kmet, uradnik, mali trgovec se ne pridruži proletariatu, ker kapitalizem uniči njegov ekonomski obstoj. Delavec, ki ljubi svojo domovino in se ne vidi kot del svetovnega proletariata, je za marksizem izgubljen, ne glede na to, kako opredeljuje njegov razredni položaj. In medtem ko marksizem pričakuje odrešitev od socializacije proizvodnih sredstev, nacionalsocializem socializira človeka, pridobi oblast nad duhom in domišljijo množic: **Ideal zmaga nad materialnim!** Danes ni nič drugače:

V odstotkih ima nemško gibanje za svobodo v svojih vrstah zagotovo več vajencev, delavcev in tudi brezposelnih Volksgenossen kot "avantgarda delavskega razreda", komunistična partija, ki - spet v nasprotju s svojo lastno logiko - razumno nagovarja bolj nezadovoljne meščane kot nemške delavce. Mi ne govorimo o delavskem gibanju, mi smo delavsko gibanje. Tudi po tem se razlikujemo od komunističnih skupin.

Drugo načelo marksizma je:

"Zgodovina je zgodovina razrednih bojev." Po marksistični teoriji se v dobi kapitalizma soočata dva razreda - kapitalisti, ki so lastniki proizvodnih sredstev in izkoriščajo delavce, ter proletarci, ki nimajo ničesar razen svoje delovne sile, ki jo morajo prodajati kapitalistom, da lahko živijo. Neizogibni razvoj kapitalizma vodi k temu, da se vse več produktivnega bogastva kopiči pri vse manjšem številu kapitalistov, medtem ko se srednji razred in mali samozaposleni skozi protislovja in krize kapitalizma pogrezajo v proletariat, ki na ta način postaja vse močnejši. Izkoriščanje in zatiranje, ki prizadene vse, ustvarja skupno razredno zavest (Biti

določa zavest), sistem na koncu strmoglavi delavski razred in prevzame vodstvo na poti h komunistični družbi. Če zelo na kratko povzamemo, je to približno takšen razvoj, kot si ga je prvotno zamislil Karl Marx. Vsakdo ve, da se nič od tega ni uresničilo:

Izkazalo se je, da je kapitalizem spretnejši in bolj prilagodljiv, kot bi si takrat lahko kdo mislil glede na grozljive stiske industrijske revolucije. Marksizem sploh ni zmagal v visoko razvitih industrijskih državah z močno in samozavestno delovno silo, temveč v državah v razvoju, kot sta carska Rusija in Republika Kitajska. Srednji razred, sestavljen iz javnih uslužbencev, delavcev in malih samozaposlenih, katerega obstoj je v liberalno-kapitalističnem sistemu nenehno ogrožen, vendar se mu kljub temu ni treba šteti za del proletariata (zavest določa bivanje) in zato v času krize vedno išče tretjo pot med kapitalizmom in komunizmom.

Marksizem ima gotovo prav, ko govori o razrednem boju, izkoriščanju in neizogibnih krizah kapitalizma, vendar je skrajšan, dogmatičen pogled na svet, če vse to pripisujemo razrednemu boju med proletariatom in kapitalisti. Družbena realnost je bolj zapletena:

Ljudje v liberalno-kapitalističnem sistemu so razdrobljeni v nešteto skupin, strank, individualnih in društvenih interesov, slojev, razredov in poklicnih združenj, ideologij in mnenj - vsi se borijo proti vsem drugim. Enotnega proletariata s skupnimi razrednimi interesi ni:

Usposobljeni delavec prezira nekvalificiranega delavca, obrtni mojster se ima za boljšega od drugih, uslužbenec je ponosen na svojo pisarno, na fizične delavce gleda zviška in se ima za hrbtenico podjetja, vodilni delavec se čuti bližje podjetniku kot drugim zaposlenim.

Povsod vidimo, da so na delu individualni interesi. Nič ne bi bilo bolje, če bi v imenu - neobstoječega - proletariata oblast prevzela njegova samooklicana avantgarda, komunistična partija. Ljudje bi se morali pred zunanjim svetom pretvarjati, da so zdaj "delavski razred", v resnici pa se čutijo le kot zatirano ljudstvo pod oblastjo zavedenih funkcionarjev. To je razlog, zakaj je Adolf Hitler govoril o tem, da mora nacionalsocializem "socializirati človeka in ne proizvodnih sredstev".

Ljudi je treba prepričati, da obstajajo stvari, ki jih združujejo, in da je to, kar jih združuje, močnejše od tistega, kar jih razdvaja. Naučiti se morajo čutiti kot skupnost, potem bodo tudi sami skupnost. Naloga nacionalsocializma je, da zagotovi socialno pravičnost, da vse enako spoštuje - Volksgenossen niso enaki med seboj, vendar si zaslužijo enako spoštovanje, če vsak na svojem mestu

naredi najboljše za völkisch skupnost - in tako omogoči, da Volksgemeinschaft ponovno nastane. Tedaj bo razredni boj zamenjala razredna harmonija nacionalsocialistične ljudske države, ki je ni mogoče in je ne smemo izsiliti, ampak mora, tako kot nekoč, nastati iz prepričanja ljudskih tovarišev in ki se od sedanjega relativnega miru v liberalnem kapitalizmu razlikuje toliko, kot se zdravilni spanec razlikuje od kome. Zadnje načelo marksizma, ki je za nas v tem kontekstu pomembno, je "internacionalizem".

Marksisti pravijo, da ima zatirani proletarec iz ene države več skupnega z zatiranim proletarcem iz katere koli druge države kot s kapitalisti v svoji domovini. Kot je bilo mogoče pričakovati, marksizem tako zanika obstoj skupnih vezi naroda, rase in patriotizma. Ljudstvo postane narod le z voljo po skupni pripadnosti - če pa je ta prisotna, potem je narod močnejši od vsega drugega.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem Hitler nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung starb, ist es jetzt an der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Abwärtstrend von Mauthausen, Buchenwald, Dachau und Verden haben nicht ausgereicht, das Leben der gesamten Erde unseren heldischen Führer Adolf Hitler zu versetzen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin arbeitslos, Verloren und Kampfergebnisse stehen Schiller an Schiller an Kampf um die Erhaltung unserer rassen Volk.

Die Bewegung ist zwar stiller geworden, aber die Gefahr des biologischen Volkstod ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der vorläufige Gegner ist aber dabei, die Volkstod zu gegen alle rassen-Völker (?) - zu kämpfen, seine Mittel sind Lasterung, Überhöhung und Rassenmischung.

Oh "Nazi" oder "Hitler", ob in Wäldern oder im Brauseglas, ob nur Propagandamental Schwanz oder auf einem Scheiterhaufen andere Art, jeder Nationalsozialist ist unser Pfleger!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opitite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Volkjo - Clevelanda (www.mourningthefacient.com/ truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedeno drugo svetovno vojno je absolutno minsko polje informacije. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!